

LITURGICAE INSTAURATIONES

Liturgijska glazba kao sredstvo evangelizacije je ona glazba koja je nužni i sastavni dio svečane liturgije. Ima istu svrhu kao i liturgija, a to je "slava Božja i posvećenje vjernika". Moglo bi se reći da je liturgijska glazba "zvučni znak" bogoslužja. Kao takva podložna je svim zakonima liturgije, a ima i sve privilegije "liturgijskih znakova".

U Trećoj uputi za ispravnu primjenu Konstitucije o svetoj liturgiji (*Liturgicae instaurationes* od 5. rujna 1970.) nabrojene su osobine po kojima glazba kao "zvučni znak" postaje i "liturgijski znak". Prema toj uputi liturgijska glazba mora biti

- potpora molitve,
- izraz Kristova misterija,
- urešena svetošću i dobrim oblikom,
- mora odgovarati duhu liturgijskog čina i biti u skladu s naravi pojedinih njegovih dijelova,
- ne smije biti zaprekom djelatnom sudjelovanju svih nazočnih vjernika,
- mora pozornost i osjećaj upravljati prema svetom činu koji se vrši.

Treća uputa za ispravnu primjenu Konstitucije o svetoj liturgiji "Liturgicae instaurationes"

"3c) Pučko pjevanje treba njegovati svim silama, uzimajući i nove oblike prilagođene duhu pojedinih naroda i današnjem čovjeku. Biskupske konferencije neka sastave neki popis pjesama koje će se upotrijebiti u misi za posebne skupine, npr. za mladiće i dječake, i koje će se ne samo riječima nego i napjevom, ritmom i glazbalima odgovarati dostojanstvu i svetosti mjesta i kulta.

Jer, iako Crkva ne isključuje nijedan rod svete glazbe iz liturgijskih čina, ipak se ne može svaka glazba ili napjev ili svirka glazbala smatrati u istom stupnju prikladnom kao potpora molitve i kao izraz Kristova misterija. Njihova je uloga usmjerena na bogoslužno slavlje, pa se moraju odlikovati svetošću i dobrim oblikom, da odgovaraju duhu liturgijskog čina i naravi pojedinih njegovih dijelova, da ne priječe djelatno sudjelovanje svega skupa i da pozornost i osjećaj upravljaju prema svetom činu koji se vrši.

Donositi o ovome pobliže odredbe spada na biskupske konferencije ili, ako nema općih odredaba, na biskupe u granicama vlastite biskupije. Povrh toga, neka se s velikom pomnjom odaberu glazbala, u određenom broju, sukladna mjestu i naravi zajednice, i takva koja će pogodovati pobožnosti a neće dizati prevelike buke."

Osim toga kaže se za glazbala da moraju biti ograničena brojem, sukladna mjestu i naravi dotične liturgijske zajednice, te da potiču na pobožnost bez dizanja prevelike buke (usp. isto).

Glazba koja ne posjeduje gore navedena svojstva ne može biti "liturgijski znak", već vodi prema desakralizaciji i pretjeranom individualizmu. Potrebno je proučiti što Crkva kaže o svojoj liturgiji, te koja je uloga i mjesto glazbe u bogoslužju. Poznavajući odredbe i smjernice Crkve moći ćemo dostojnije i svečanije obavljati liturgijska slavlja.